

Al carrer, juntes sense por desobeint les vostres lleis

En els darrers anys, els moviments socials i les persones hem començat a teixir una sèrie de xarxes de construcció i de resistència cada dia més organitzades i més directes. Organitzades, perquè hem creat sinergies que s'han traslladat a espais de debat i lluita comuns. Directes, perquè hem començat a assenyalar els responsables directes de la creixent misèria, desesperació, opressió, explotació, etc.: el sistema econòmic capitalista i heteropatriarcal, i els seus botxins a la terra (governants, bancs, estructura eclesial, mitjans de comunicació, cossos repressius, etc.).

Els exemples més visibles han estat algunes conseqüències del moviment 15M, les PAH i els seus *escarnis* i Obres Socials, les vagues de treballadores o estudiants, les assemblees de barri, de dones, anticapitalistes, els centres socials, el moviment feminista... Brots sorgits fora de la lògica "partidocràtica" tradicional; nascuts de l'autoorganització popular i autònoma. Cada dia més, el poble ha començat a dir prou a tanta misèria i ha decidit perdre la por per canviar-ho tot. I açò és el que més tem l'Estat espanyol, i el que, així, ha decidit combatre. Recuperant i regenerant la por. Prenent els carrers. Traient-nos a nosaltres d'ells. Controlant els nostres cossos, les nostres vides i les nostres lluites. Per assolir aquests objectius, l'estat ha creat diverses reformes repressives: la nova Llei de Seguretat Ciutadana, la contrareforma de l'avortament i la reforma del Codi Penal.

El cas de la contrareforma de l'avortament, presentada per Gallardón, ataca profundament l'autonomia, drets de les dones i control sobre els seus cossos i la seua sexualitat, abocant-les a pràctiques altament perilloses per la salut, evidenciant la ideologia heteropatriarcal, deixant les dones com a objectes reproductius. Aquesta contrareforma ens lleva l'autogestió dels nostres cossos posant-la en mans de tercers, i ens considera incapaces de decidir per nosaltres mateixes si parim o no parim. El present avantprojecte implica reduir els supòsits legals de l'avortament (malformacions de qualsevol tipus, una violació que no es puga demostrar legalment o una renda miserable o nul·la, no seran causes suficients per avortar legalment), i endureix el codi penal contra metges i professionals que el practiquen. És una reculada legislativa de més de 40 anys a una situació d'il·legalitat amb la qual tornarem a un context de dret selectiu i classista, que afecta majoritàriament a les dones en situació de precarietat.

Per la seua banda, la nova Llei de Seguretat Ciutadana (Llei Mordassa), fa desaparèixer les "faltes" (infraccions menors que no suposen càrrega penal com presó o antecedents) i algunes de les quals passen a ser considerades "delictes lleus", amb la qual cosa el càstig al que ells consideren "desordres públics", per exemple, passa a ser considerat delictes penal jurídicament. Algunes altres són recollides com a infraccions administratives en aquesta llei, actualitzades i especificades tenint en compte les noves formes de lluita dels col·lectius i els moviments socials. D'aquesta manera, els escarnis de la PAH, les accions als parlaments o congressos, les concentracions no comunicades, les ofenses a Espanya, negar-se a identificar-se, JUGAR O FER ESPORT EN UN ESPAI PÚBLIC SENSE PERMÍS!, l'insult (o el que ells consideren insultant) a les forces repressives, i accions tan necessàries com gravar l'actuació abusiva de policies, serà castigat amb sancions desorbitades, des de 3.000€ fins a 600.000€. Que significa açò? Que a qualsevol persona que lluite per canviar aquesta situació, se li impedeix pràcticament utilitzar qualsevol forma de lluita directa o de carrer. Volen acabar amb les protestes al carrer, volen acabar amb la resistència. Com? Amençant-la. Amb la por a perdre-ho tot. Amb repressió i control social absolut.

És evident que el primer objectiu que persegueixen aquestes noves lleis repressives és la por, el control de la societat, i que ningú lluite perquè res canvie. Però no oblidem que darrere d'aquestes reformes vindran més retallades laborals, polítiques i socials. Si ara callem i empassem, quan desmantellen tots els serveis públics, privatitzen tot, rebaixen salaris, retallen drets... ja no ens quedarà res per combatre-ho. Haurem perdut el carrer. La dictadura serà tan dura (de fet, ja ho és) que sols ens quedarà desaparició o clandestinitat. Cal una resposta clara i contundent, desobedient i rebel.

No demanem tornar enrere. No volem cap de les seues lleis repressives. No acceptem aquest estat que anomenen democràtic i que realment és una dictadura encoberta. Volem deixar clar que EXIGIM un altre model social que siga realment just, antipatriarcal, comunitari i lliure. EXIGIM un avortament lliure, segur i gratuït. LLUITAREM per defensar els nostres cossos, els nostres carrers i les nostres vides. I no ens aturarem fins a aconseguir-lo.

És per açò que fem una crida al conjunt de col·lectius, moviments socials, agents polítics i socials d'aquesta ciutat i d'aquest país per eixir al carrer i desobeir. **Juntes. Sense Por. Per canviar-ho tot.** Perquè si el present és lluita, el futur és nostre!

MANIFESTACIÓ DESOBEDIENT | Dimecres 19 de febrer, a les 19.30 h a Plaça de Sant Agustí